

Opplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

Allesjeldersdag, 2. november (søndag i 2025)

Dagens lesninger kan velges mellom flere sett, men i Norge brukes vanligvis_2 Makk 12,43-46; Rom 8,31-35.37-39; Joh 11,17-27

Evangelium: Joh 11,17-27:

Da Jesus kom fram, fikk han vite at Lasarus alt hadde ligget fire dager i graven. Betania ligger like ved Jerusalem, omtrent femten stadier fra byen, og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over broren. Da Marta hørte at Jesus kom, gikk hun for å møte ham. Maria ble sittende hjemme. Marta sa til Jesus: «Herre, hadde du vært her, var ikke broren min død. Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg.» «Din bror skal stå opp», sier Jesus. «Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag», sier Marta. Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» «Ja, Herre», sier hun, «jeg tror at du er Den salvede, Guds Sønn, han som skal komme til verden.»

Øvrige lesninger: Se øverst.

Refleksjon, hovedbudskap og merknad til søndagsskolelæreren

På Allesjelders dag minnes vi alle de avdøde mennesker. Hovedbudskapet er vår tro på det evige liv hos Gud, som er blitt oss til del ved Jesu død og oppstandelse.

Hovedbudskapet for Allesjeldersdag kan oppsummeres med ordene fra Inngangsvers og Allelujavers, henholdsvis: «Likesom Jesus er død og oppstanden, således skal også Gud føre til seg, med Jesus, alle som sov inn i troen på ham, og likesom alle dør i Adam, således skal alle få livet tilbake i Kristus» (1 Tess, 4,14; 1 Kor 15,22) og «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal aldri i evighet dø, sier Herren.» Dagens evangelietekst (en av flere valgfrie) er historien om at Jesus vekker Lasarus fra de døde. Historien viser oss hvordan Jesus har makt over døden, og peker frem mot Jesus egen seier over døden. Historien viser oss også hvordan vår tro på Jesu oppstandelse er viktig. Vår tro på Jesu makt over døden, er også vår tro på Ham som Messias og Guds sønn. Døden er ikke et tema som tas opp ofte med barn utenfor hjemmets vegger. I Kirken er dette likevel helt naturlig. Samtidig som at man skal være forsiktig å ta hensyn i forhold til at noen barn kan ha opplevd døden på nært hold, kanskje for kort tid siden, og kanskje dramatisk, skal ikke dette skremme oss fra å snakke om døden. Med dagens evangelium som utgangspunkt, snakker vi om døden i rammen av vår tro på Gud, og vår tro på det evige liv.

Også i lesningen om Lasarus og Jesus er døden tragisk – blant annet det at Jesus selv gråter viser dette. Døden er alltid vanskelig for oss mennesker å leve med. I denne sammenhengen setter vi søkelys på og tematiserer det Jesus har gjort for oss i forhold til døden: Jesus har vunnet over døden, slik at vi også kan få det evige liv. Vi tror at vi skal gjenforenes med alle troende i Himmelen hos Gud. Vi tror også at vi kan be om de avdødes forbønn for oss, for de er allerede hos Gud. På denne måten blir vi også minnet om helheten i Kirken vår. Kirken vår består av de troende som har levd, oss som lever i dag, og dem som måtte komme i fremtiden. Vi er alle Guds barn, og selv om vi kan være adskilt nå, så vil vi en dag forenes hos Gud vår Far i Himmelen.

1. Innledning / åpning

Barna går samlet ut av kirken. I lokalet for søndagsskolen har du på forhånd forberedt sitteputer/stoler/matter på gulvet i en lavsirkel foran bordalteret. Be alle ta plass og sette seg.

Bordalteret har du forberedt med duk i den liturgisk farge grønn, lysestake med lys, krusifiks og en bibel.

Når alle har satt seg og faller til ro, begynn med å gjøre korsets tegn og tenne lyset, som en markering av at dere fortsatt deltar i messen selv om dere har flyttet dere til et annet lokale. Fortsett videre med å synge en enkel sang, f. eks: Ingen er for liten, ingen er for stor. Deretter ber du alle reise seg til å synge et kort halleluja-vers og tegne kors på pannen, munnen og hjertet. Påpek gjerne at dette betyr at vi skal *tenke* på evangeliet (kors på pannen), *snakke* om evangeliet (kors på munnen), og *elske* evangeliet (kors på hjertet).

Be alle sette seg ned igjen. Så leser du dagens evangelielesning høyt.

Slik lyder Herrens ord.

Alle: Lovet være du Kristus.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Dersom dere har flanellograf i menigheten, er dette fint å bruke her. Hvis ikke, kan man forsøke å iscenesette fortellingen med enkle rekvisittier som tøyestykker, et hus klippet ut av papir, eller noe lignende. Fortellingen kan fortelles muntlig med utgangspunkt i en barnebibel. Dagens tekst slutter før Lasarus blir vekket opp, men vi synes det er mer meningsfylt å fortelle hele beretningen – altså også ta med at Lasarus ble oppvekket av Jesus.

Stemningen i Betania, hos Marta og Maria, fås frem ved å snakke om hvor glade de hadde vært i sin bror. Lederen forteller at til og med Jesus gråt da han fikk høre at Lasarus var død. Da Jesus kom frem til Betania, var Marta sint på ham, for hun ville at han skulle kommet før og reddet hennes bror fra å dø. Men så snakker Jesus og Marta om troen på oppstandelsen, og Marta sier at hun vet at alle som tror på Jesus vil stå opp fra de døde, på den siste dag. Men hun ville så gjerne at Lasarus skulle leve ennå. Jesus svarer henne med å si at hennes bror skal leve igjen, han skal oppstå fra de døde. Marta sier til Jesus at han er Gud sønn. Derfor vet hun at Jesus kan gjøre Lasarus levende igjen. Og det var nettopp det som skjedde. Jesus gjorde Lasarus levende igjen, han stod opp fra de døde. Alle ble veldig glade.

Vi markerer at vi går over i refleksjonsdelen ved å synge en sang, f. eks: Ikke en spurv til jorden.

Allesjeldersdag markeres i mange katolske land med at man går til gravene til familie, slekt og venner og tenner lys. Kanskje det er noen som har vært med på å gjøre det? Vi minnes sjelene til alle mennesker som er døde. Samtidig husker vi på at døden ikke er slutten for oss. Etter døden skal vi stå opp igjen og komme til vår Far i himmelen. Dette vet vi ikke hvordan skjer, og det er litt rart. Det er ingen mennesker som vet hvordan det vil være. Bare de som allerede er døde. Men dette er vår tro: at Jesus døde og oppstod for oss, og på grunn av det Han gjorde for oss, så skal også vi når vi dør, stå opp igjen og få komme til Gud.

På Allesjeldersdag minnes vi på en spesiell måte alle mennesker som er døde og vi ber for dem. Men dette er også noe man gjør ellers i året, gjerne hver dag under aftenbønnen. Vi ber om at mennesker som vi kjenner som er døde må få komme til Himmelen til Gud. Vi tror også at de kan be for oss, fra himmelen. På den måten er vi alle forent som Guds barn, selv om vi ikke kan se hverandre på jorden.

3. Sangforslag

Ikke en spurv til jorden (Adoremus 179)

Jeg er trygg hos deg (Barnesalmeboka 119, Adoremus 186)

Ingen er for liten, ingen er for stor (Adoremus 180)

4. Andre punkter som kan tas med

Allesjeldersdag markeres 2. november, enten det er søndag eller ikke.

5. Avslutning

På Allesjeldersdag kan det være fint å avslutte med å tenne noen lys for avdøde personer, før man går inn igjen i kirken. Kanskje man kan tenne et lys for alle besteforeldre og oldeforeldre som er døde, ett lys for alle barn som er døde og ett lys for alle mennesker vi ikke kjenner som er døde – med en bønn om at de alle må få komme til Gud vår Far i himmelen. Avslutt gjerne lystenningen med å synge en sang. Vi kan gjenta en av sangene dere allerede har sunget i dag, eller f. eks: Jeg er trygg hos deg, to-tre ganger. Ta korsets tegn til slutt, og be alle gå stille og rolig tilbake igjen til kirken.